

Toda čimdaljebolj težka mu je prihajala roka. Kakor bi bil rad, ni mogel več. Mislil si je, da je utrujen, a da se pri delu ne sme poleniti, in brusil je še dalje. Glej ga spaka! pa že ni mogel roke več vzdigniti, kakor mrtva mu visi ob strani. Pogleda jo, in šele sedaj zapazi, da je zatekla, in temno višnjava barva se je videla zdaj že bolj. Revež izpozna, da je zastrupljen. Otročaje, ki so stali in ga gledali, poprosi, naj teko v vas po ljudi. Pa precej časa je trajalo, da so prišli. Ko so vsi videli brusača z zateklo roko, so obupno zakričali, eden pa je tekel celo po gospoda. Revež je bil bled ko smrt; moral je grozno trpeti, kajti krčevito je stiskal zobe, da ni vpil. S slabim glasom poprosi vode. In poln kozarec je izpije duškoma. Može, ki so se medtem tudi sešli, so mu slekli srajco, ga drgnili in mu podvezali roko. A zaman; strup je začel že delovati, in za nesrečneža ni bilo več rešitve.

Srebrni glas zvončka je naznanjal, da gredo z Bogom. Vsa vas se je zbrala s svečami, da vidijo, ko bodo prišli gospod župnik obhajati brusača... Gospod so namignili z roko; ljudje so hitro odstopili, otrovanec pa se je pobožno in skesano pomenil z gospodom. In marsikaka ženica je jokala in rekla: „Škoda ga je, pa da se je moral zastrupiti! Ah jej, tako se mi smili!“ Tako so javkale v krogu.

Ko so brusača obhajali, so ga prenesli k Tirbčevim. Tri ure potem je umrl. Prenesli so ga v mrtvašnico.

Imel je jako lep pogreb. Malone vsa vas se je zbrala na pokopališču, ko so ga nesli k večnemu počitku.

In žalostno so peli Zavaški zvonovi.

* * *

Na koncu pokopališča vidiš grob z napisom, ki ti znani, da tam leži brusač.

In šipek se klanja nad gomilo...

Rubetus.

Ko za daljnimi gorami...

Ko za daljnimi gorami
Solncece zahaja,
Ob spominih dni nekdanih
Duša se naslaja.

Lepi kot pomlad cvetoča,
Sladki so spomini
V grenkih urah, ki živimo
V daljni jih tujini.

Ah, tedaj zahrepenimo
S celo dušo v domovino,
Z grenkim gnevom v srcu zremo
Mačeho - tujino.

Oj nazaj, nazaj v domačo
Vas nas zopet vleče,
Saj v tujini, saj v tujini
Ni je zlate sreče...

Semjonov.

